

N:o 105.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1891.

— — — — Andra Kammaren — 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående förbud för barn att nattetid idka viss försäljning m. m.

(Lagutskottets utlåtande n:o 49.)

Till Konungen.

Uti proposition den 1 innevarande månad har Eders Kongl. Maj:t äskat Riksdagens yttrande öfver ett propositionen bilagdt förslag till förordning angående förbud för barn att nattetid idka viss försäljning m. m.

Riksdagen har med hänsyn till de menliga följder, som minderårigas användande till kolportering å gator och andra offentliga ställen i stad af tidningar, kramvaror och annat dylikt medföra så väl i sanitärt som i moraliskt hänseende, ansett åtgärder böra vidtagas i syfte att inskränka rätten att använda minderåriga till dylik kolportering; och har Riksdagen vid granskning af bestämmelserna i det föreliggande förslaget icke funnit skäl till någon erinran utom beträffande 4 §.

Af den senare punktens i berörda paragraf sammanställning med den förra framgår nemligen, att äfven för de fall, som i den senare punkten afses, straff enligt bestämmelserna i den förra punkten skall

drabba ej mindre den eller dem, hvilka vården om barnet åligger, än ock den, för hvars räkning utbudandet eller utdelningen skett, då ju äfven i detta fall den objektiva förutsättningen för straffbudets tillämplighet — förbudets öfverträdande — föreligger. Det synes Riksdagen emellertid hvarken af behof påkalladt eller med allmänna straffrättsgrundsatser fullt förenligt att stadga straff för den varuegare — tidningsredaktör eller annan — som kan ådagalägga, att ifrågakomna försäljning egt rum i strid mot uttryckligen meddelad föreskrift.

Härjemte har Riksdagen ansett sig böra fästa uppmärksamhet derå, att uti det föreliggande författningsförslaget saknas stadgande om meddeladt förbuds kungörande. Om än med visshet kan förutsättas, att myndigheterna icke skola underlåta att vederbörligen kungöra beslut rörande sådant förbud, synes dock lämpligt, att författningen derom innehåller föreskrift; och torde vid affattande af sådan föreskrift kunna hemtas ledning från 20 § ordningsstadgan för rikets städer samt 24 § helsovårdsstadgan.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen, i anledning af propositionen, för Eders Kongl. Maj:t anmäla,

dels att 4 § i förslaget synas böra affattas så, att deri stadgade straff för den, för hvars räkning utbudandet eller utdelningen skett, icke är tillämpligt, derest det ådagalägges, att han uttryckligen förbjudit utbudandet eller utdelningen på otillåten tid, dels ock att i författningen ansetts böra införas föreskrift angående kungörande af meddeladt förbud.

Stockholm den 14 maj 1891.

Med undersätlig vörndnad.